

Antykorupcja

<https://antykorupcja.gov.pl/ak/aktualnosci/13626,Placz-nad-rozlanym-mlekiem.html>
2024-04-19, 18:21

Placz nad rozlanym mlekiem

---

6 sierpnia 2004 r. potentat na rynku spożywczym, specjalizujący się w produkcji mleka UHT, firma Parmalat* ogłosiła, że będzie domagać się odszkodowania w wysokości 350 milionów dolarów od szwajcarskiego banku UBS, który uznała za współodpowiedzialny za jej upadek.

Właściciel przedsiębiorstwa – Calisto Tanzi, rozbudował biznes wkrótce po śmierci swojego ojca w 1961 r., przekształcając małą wytwórnię kielbas i serów w międzynarodowy koncern spożywczy. Sukcesowi towarzyszyło budowanie silnych związków z Chrześcijańskimi Demokratami, którzy rządili w powojennych Włoszech.

Placz nad rozlanym
mlekiem

W 1997 r. firma zaistniała na światowych rynkach finansowych, dokonując kilku międzynarodowych przejęć. Do roku 2001 wiele z pozyskanych przedsiębiorstw zaczęło wykazywać straty. W listopadzie 2003 r. o kryzysie dowiedziała się opinia publiczna. Najbardziej wątpliwe okazały się interesy Parmalat z Epicurum, firmą z siedzibą na Kajmanach. Pojawiające się doniesienia spowodowały natychmiastowy spadek cen akcji dotychczasowego potentata.

Do czasu zatrzymania Tanzi, które nastąpiło zaledwie w kilka godzin po ogłoszeniu upadłości firmy, jego nazwisko kojarzone było wyłącznie ze spektakularnym sukcesem. Czar prysł, kiedy firmie zarzucono oszustwa i pranie pieniędzy. Nikt nie mógł uwierzyć, że upadek kolosa następuje tak szybko.

Podczas przesłuchania w mediolańskim więzieniu San Vittore, Tanzi przyznał, że środki firmy lokował w innych przedsięwzięciach, m.in. w Parmatour - przedsiębiorstwie turystycznym, które również popadło w kłopoty finansowe. Tanzi przyznał także, że w tajemnicy „wypompuwał” z Parmalat 500 milionów euro do filii, będącej w posiadaniu jego rodziny. Rodzaj „przekrętu” zastosowanego przez Tanzi i dyrektorów Parmalat był w pewien sposób podobny do oszust, których dopuszczono się w amerykańskim koncernie Enron. Zgodnie z aktem oskarżenia stworzono wiele zależnych, tak naprawdę fikcyjnych firm, które wykazywały fałszywe zyski. Również Fausto Tonna, dyrektor finansowy Parmalat, wyjawiał śledczym, że uczestniczył w praktykach „kopiuj, wklej”, gdzie jeden dokument z nagłówkiem Bank of America był skanowany, następnie dodawany do dokumentów potwierdzających rachunek oszczędnościowy, na którym zgromadzono 4,98 miliarda dolarów, po czym dokument wielokrotnie przepuszczano przez fax, by wyglądał na autentyczny.

W styczniu 2004 r. prasa australijska

doniosła, że władze Stanów Zjednoczonych prowadziły dochodzenie w sprawie udziału, jaki w całym zamieszaniu miał Bank of America. Z kolei szefowie Citigroup i Deutsche Bank zostali przesłuchani przez stronę włoską. Syndyk Parmalat – Enrico Bondi, pozwał Deutsche Bank, Citigroup, USB, Bank of America i Credit Suisse First Boston twierdząc, że nie wykazały się żadną aktywnością, by przerwać szabrowanie włoskiej firmy, a tym samym przyczyniły się do jej bankructwa.

Bondi zwrócił się m.in. do prokuratury o zbadanie w dokumentach kredytów udzielanych przez duże banki – Nomura International, UBS, Morgan Stanley, Deutsche Bank i UniCredito Italiano, które do czerwca 2001 r. przyznały grupie 1,85 miliarda dolarów pożyczki.

Tanzi został skazany na 10 lat więzienia za sprzeniewierzenia, które doprowadziły do upadku Parmalatu.

Przedsiębiorstwo pozwało także firmę audytorską Deloitte Touche Tohmatsu i Grant Thornton International. Jak wskazano w pozwie, do niewypłacalności firmy doprowadził niewłaściwie przeprowadzony audyt. Parmalat domagał się odszkodowania w wysokości 10 miliardów dolarów.

*Parmalat, międzynarodowa firma notowana na giełdzie w Mediolanie, która jest dziś światowym koncernem specjalizującym się w produkcji nabiału, a od jej kondycji zależne jest

funkcjonowanie ok. 5 tysięcy farm.

*Źródła: new-arch.rp.pl;uow.edu.au;
encyklopedia.com; goliath.ecnext.com*

Opublikowano w dniu 6.08.2019 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA